

Activiteitenverslag 2019

Net als voorgaande jaren blikken wij op 1 januari 2020 terug op het afgelopen jaar. Een jaar met zowel ontzettend veel leuke momenten waarin wij weer veel viervoeters hebben kunnen helpen een nieuw forever home te vinden, maar het is ook een jaar geweest met veel verdriet en tegenslagen. Iets dat inherent is aan het leven op een zorgdierenboerderij waar het gros van de dieren ernstig ziek, terminaal en gehandicapt is.

We beginnen de terugblik met de komst van Dibby Shoe, de Gos 'd Atura Catala, die vanuit Spanje bij collega dierenvrienden van [Huis voor Dieren](#) terecht was gekomen en een trauma aan zijn pootje had opgelopen. Omdat er destijds in Spanje niks aan gedaan is, was de breuk verbindweefsel en kon er niks meer aan gedaan worden. Vanwege onze specialisatie hebben wij Dibbes van onze collega's overgenomen en beleven wij in huize KFAAF nu waanzinnig veel plezier aan deze heerlijke vier(drie)voeter. Dibbes woont sinds januari in huize KFAAF.

Kort na de komst van Dibbes kwam in januari ook Billy Bob (voorheen Bobby) bij ons in huize KFAAF wonen. De bedoeling was dat wij gastgezin voor hem zouden zijn. Billy Bob zat bij een gastgezin, maar door een brand in huis kon Billy Bob daar niet langer opgevangen worden. Wij hebben hem vervolgens direct opgehaald en mee naar huize KFAAF genomen. Helaas is het ons tot op heden niet gelukt een forever home voor Billy Bob te vinden en dus blijft hij bij ons. We hebben zo'n vermoeden dat wij een eeuwig gastgezin blijven voor Billy Bob, maar we nemen nu eenmaal onze verantwoordelijkheid en laten hem niet in steek. Meneertje is een van de twee "gezonde" viervoeters in huize KFAAF.

Naast Billy Bob waren wij ook gastgezin voor Jessie die in Nederland aan de ketting gebonden, dag en nacht, voor een kantoorpand lag. Zij was door collega dierenvrienden [Maartje Schreuders](#) en [André Kempenaars](#) gered en is vervolgens in huize KFAAF terecht gekomen. Jessie werd dikke maatjes met Alfi en we wilden haar graag bij ons houden, maar huize KFAAF bleek voor Jessie niet de juiste omgeving te zijn. Jessie had meer nodig dan wat wij haar konden bieden en dus zijn wij op zoek gegaan naar een nieuw forever home voor Jessie. Deze heeft ze in april gevonden bij een fantastische familie. In huize Mudde, waar ze samenwoont met [Annalies Mudde](#), Hans Mudde, zoon Floris, dochter Layla en viervoeter maatje Schotse Collie Jack: dank voor jullie mooie dierenhart.

Door de continue groei van KFAAF werd het team begin van het jaar versterkt met de komst van nieuwe vrijwilligers die mee gingen helpen bij het herplaatsen van viervoeters. Zo verwelkomden wij Angélique Lugtigheid, René Grul en Gea Daniels die mams helpen bij het

herplaatsen van viervoeters. Doordat we blijven groeien, zochten we ook collega's die mee konden helpen met het onderhouden van onze Facebookpagina en dan vooral de reacties die wij dagelijks op onze berichten krijgen. Sinds oktober is ons team versterkt met de komst van Laris Saen [Herma Hol](#) die naast mams en ons herplaatsertje [Marley Lugtigheid](#) de reacties verzorgen op onze posts. Ook in het achterhuis hebben we versterking gekregen van een nieuwe vrijwilliger en wel [Jolien Kolber](#) die naast de Lange, Florence, [Edwin Nijhof](#), [Prissilla Meyer](#) en [Wenche Weijn](#) de verzorging van de boerderij- en edeldieren voor hun rekening nemen.

Op 26 januari kregen wij bericht dat er een golden retriever, Charlie, in de noodopvang zat bij een collega stichting gespecialiseerd in de opvang van Beaucherons. Direct na de intake hebben we Charlie meegenomen en is onze collega René Grul met zijn vriendin Suzanne Huibers en dochter Kiki gastgezin geweest voor Charlie. Charlie had bij zijn voormalige gezin flink wat trauma's opgelopen door de hardhandige aanpak en inconsequente opvoeding van een gezin waar psychische problemen waren. Na lang in de opvang gezeten te hebben bij Rene en Suzanne, heeft Charlie zijn forever home bij de familie [Rina Windau-van Oorsouw](#), Theo Windau en hun kinderen Kim en Timo gevonden. Deze herplaatsing heeft nog de nodige "poten" in de aarde gehad omdat kort na de adoptie er een ongeluk gebeurde met een andere viervoeter die uiteindelijk overleden is. Een ongelukkige samenloop van omstandigheden waar Charlie niks aan kon doen, maar wat iedereen wel weer even met de neus op de feiten drukte dat Charlie een rugzak had waar rekening mee gehouden moest worden. Gelukkig voor Charlie heeft hij een fantastische familie getroffen die er de schouders onder gezet heeft en hem de begeleiding gegeven heeft die hij nodig heeft. Rina en Theo: dank voor jullie mooie dierenhart.

Begin februari kwam Duko bij ons binnen, een border collie, die herplaatst moest worden omdat hij niet te vertrouwen zou zijn. Na lange tijd bij een gastgezin ([Ingrid Deelstra](#) en familie) in de opvang geweest te zijn waar bleek dat we met een onzekere, niet goed gesocialiseerde viervoeter te maken hadden in plaats van een agressieve viervoeter, heeft Duko in mei zijn gouden mand gevonden bij de familie [Dirk Smets](#), [Rietje Smits](#) dochters Jitse en Leene: dank voor jullie mooie dierenhart.

Voor Teun en Fien, de golden retriever en cocker spanieltje, die wij uit een ernstig verwaarloosde situatie hebben weggehaald nadat hun mensenvriend was overleden, zijn wij uiteindelijk zelf adoptiegezin geworden. Beide hebben lange tijd bij een gastgezin gezeten (Rick en Cynthia) omdat ze veel medische verzorging nodig hadden en dit gezin in de omgeving van onze dierenarts woonde. Nadat ze helemaal er bovenop waren gekomen, zijn ze op proef bij een adoptiegezin geplaatst echter bleek dit uiteindelijk toch geen goede match te zijn. Wij hebben vervolgens besloten om beiden zelf te adopteren. Helaas hebben we maar kort van Fien mogen genieten omdat zij op 9 oktober j.l. overleed na een zeer kort ziektebed. Haar lichaampje was op. Teun heeft het nog steeds enorm naar zijn zin bij ons en geniet van de momenten als zijn mensenvriendin (de eerste eigenaresse met wie wij contact hebben gekregen) op bezoek komt of als hij een weekendje bij haar uit logeren gaat. De interactie tussen die twee is prachtig om te zien.

In maart kwamen Emma en Ollie binnen, twee Welsh corgi Pembroke's, die herplaatst moesten worden omdat hun mensenvriendin de zorg van beiden niet meer aankon. Na

lange tijd bij een gastgezin gezeten te hebben zijn deze twee lieverds geadopteerd door Pim Beers en Ingrid Elvira: dank voor jullie mooie dierenhart.

April was een bewogen maand voor ons met ups en downs. Die maand hebben we kennisgemaakt met [Max Van Brummen](#), een border collie afkomstig uit Canada. Max was met zijn voormalige mensenvriend naar België geëmigreerd. Omdat Max hele dagen alleen kwam te zitten op een appartement heeft zijn mensenvriend na lange tijd besloten dat het beter was voor Max om herplaatst te worden. Max is vervolgens naar een gastgezin gegaan ([Ingrid Deelstra](#) en familie) en voor hem hebben we vervolgens een fijne plek gevonden bij een familie uit Nederland. Lieve familie van Max: dank voor jullie mooie dierenhart ❤️. Dezelfde maand kwam ook Wessel binnen, een zwarte labrador, die herplaatst moest worden nadat zijn mensenvrienden niet langer voor hem konden zorgen in verband met een echtscheiding. Wessel is naar een gastgezin gegaan die zo verliefd op hem werden dat ze besloten om hem te adopteren. Sinds 2 juni staat zijn gouden mand bij [Inke Genefaas](#), Patrick Esveld en hun 5 kinderen: dank voor jullie mooie dierenhart.

Helaas moesten we in april ook afscheid nemen van onze lieve Plons, een eendje. Zij lag op een ochtend dood in haar verblijf. Haar gevleugelde vriendinnetje Spetter hebben we herplaatst bij de moeder van onze collega Angelique Lugtigheid die op een boerderij woont en een vijver heeft met eendjes. In huize KFAAF zou Spetter het enige eendje zijn en wij wilden voorkomen dat ze zou vereenzamen. Spetter heeft een fantastische plek gekregen, want ook de mams van Angelique heeft een dierenhart van platinum.

In april kregen we ook zeer triest nieuws van de adoptiefamilie [Richard Hagoort](#), [Nathalie Hagoort-Flaes](#) en hun twee kinderen. Karel, de Weimaraner die wij bij hen herplaatst hebben, was geschopt door een paard. Karel was zeer ernstig gewond geraakt aan zijn schedel en het was nog maar de vraag of Karel het zou gaan redden. Na intern opgenomen te zijn geweest en lange tijd van revalideren, is Karel er bovenop gekomen. Afgelopen zomer is hij nog geopereerd aan zijn blaas omdat hij, door trauma van de schop van het paard, incontinent was geworden. Tijdens de operatie hebben ze bij Karel een sling aangebracht waardoor het incontinentieprobleem is opgelost en Karel weer de "oude" Karel is als voor het ongeluk.

In april verwelkomden wij ook de Nederlandse band 004 als ambassadeurs van KFAAF. We sloten de maand af met de terugkomst van Aiko die al diverse keren herplaatst was door een andere stichting en bij ons was binnengekomen nadat hij weer herplaatst moest worden. Na een tijdje in de opvang gezeten te hebben in België dachten wij de perfecte match voor hem gevonden te hebben en is hij bij een gezin uit Nederland gaan wonen. Maanden later kregen we te horen dat Aiko terug moest omdat hij niet alleen kon blijven en omdat hun leefomstandigheden gewijzigd waren waardoor beiden hele dagen van huis waren. Voor Aiko hebben we in juni een fantastische nieuwe familie gevonden die niet ver bij huize KFAAF vandaan woont waar hij inmiddels alweer een half jaartje zit en waar het erg goed met hem gaat. Het probleem van het "niet alleen kunnen blijven" is bij hen niet aan de orde en ook zij zijn niet hele dagen thuis. Lieve nabije buurtjes: dank voor jullie mooie dierenhart.

Niet alleen april was een bewogen maand, ook juli was een maand met hoogte- en dieptepunten. In juli kregen we gezinsuitbreiding en verwelkomde wij Jip en Tom, twee

boerderij katertjes die, eenmaal volwassen, een belangrijke taak zouden krijgen. Ze zouden als opzichters aan de slag gaan in huize KFAAF om ervoor te zorgen dat de krakersbende zou vertrekken uit huize KFAAF. Dat Jip en Tom hun taak serieus nemen blijkt wel uit het feit dat elk pakketje die afgeleverd wordt door de pakketdienst aan een uitgebreide inspectie wordt onderworpen om te checken of de krakertjes zich toch niet, zoals het paard van Troje, verstopt hebben in de pakketjes.

Op 6 juli overleed ook Colt, onze golden retriever, 3 dagen nadat hij zijn tiende verjaardag vierde. Colt was al een tijdje ziek en na veel onderzoeken bleek dat overal in zijn lichaampje tumoren zaten. Zijn lichaampje was op, wilde niet meer. Ook zijn OCD (elleboogdysplasie waar hij op een leeftijd van 5 maanden aan geopereerd was) speelde hem parten. Colt is in de armen van mams ingeslapen en door haar zelf gecremeerd in [Dierencrematorium XuuX](#). De as van Colt staat in een mooie urn op de vensterbank naar buiten de gluren.

Dezelfde maand kreeg Alfi, onze blinde en dove border collie, zijn eerste epileptische aanval en niet lang daarna de tweede, derde en ga zo maar door. Wij hebben direct doorgepakt en zijn met hem naar Paul Mandigers gegaan, de specialist op het gebied van epilepsie bij viervoeters, met name border collies. Na onderzoek werd geconstateerd dat Alfi de ergste vorm van epilepsie heeft (generalistische en focale aanvallen). Paul heeft samen met dierenarts Koen Santifort een behandelschema ontwikkeld en Alfi direct op een hoge dosis Phenoral en Kaliumbromide gezet. Als noodmedicatie, indien Alfi een aanval krijgt, kregen we Midazolam (benzodiazepine) voorgeschreven (neusspray en injectie). Alfi staat nog steeds onder controle bij Paul en Koen en inmiddels zijn de aanvallen tot een acceptabel minimum beperkt, al zijn we nog steeds bezig met het opbouwen van de juiste dosis medicatie in de bloedspiegel van Alfi (het duurt echt maanden voordat je op de juiste hoeveelheid zit).

Door de aanhoudende hitte, waarbij in huize KFAAF temperaturen van boven de 40 graden in huis werden gemeten, waarbij een aantal kwetsbare viervoeters van KFAAF bijna het loodje hadden gelegd, hebben we met spoed (dankzij de contacten van de adoptant van Weimaraner Karel [Richard Hagoot](#)) door het hele huis airco laten plaatsen om oververhitting van onze vier(drie)voeters te voorkomen.

Tot overmaat van ramp raakte de “mams van KFAAF” in juli ernstig geblesseerd aan haar knie. Door een ongelukkige val liep zij een botbreuk, een botkneuzing, een gescheurde binnenband en een gescheurde meniscus op en later bleek ook dat de voorste kruisbanden van mams afgescheurd waren. Na maanden van gips, een brace, een operatie en lang (en nog steeds) revalideren kan mams nu gelukkig weer normaal lopen. Dit heeft haar echter niet weerhouden om, met een beetje extra hulp van de collega’s van KFAAF, gewoon voor de dieren van KFAAF te blijven zorgen en de werkzaamheden voor de stichting voort te blijven zetten. Weliswaar met hier en daar wat kleine aanpassingen en een heleboel creativiteit.

In augustus kwam Buddy, een golden retriever, binnen. Hij had, volgens zijn voormalige gezin, een kind gebeten. Na het verhaal aangehoord te hebben en Buddy getest te hebben concludeerden wij dat er niks mis was met Buddy, maar dat het incident (waarbij wij van mening zijn dat hij niet gebeten heeft) te wijten was aan verkeerd menselijk handelen. Tijdens zijn slaap, terwijl Buddy vast zat aan een lijn op de camping, was er een klein kind boven op hem neer geploft. In een schrikreactie, waarbij hij geen kant op kon, had hij het

voorhoofd van het kind geraakt. Omdat het vertrouwen in Buddy bij zijn gezin verdwenen was en er binnen de familie een behoorlijke ruzie was ontstaan, moest Buddy herplaatst worden. Na een paar dagen in huize KFAAF gelogeed te hebben is Buddy bij een gastgezin geplaatst waar hij uiteindelijk op 6 oktober zijn gouden mand heeft gekregen. [Heidi de Leeuw-Terpstra](#), Erwin de Leeuw, dochter Amber, zoon Lukas, en katers Bikkel en Bob: dank voor jullie mooie dierenhart.

Niet altijd herplaatsen wij dieren die bij ons aangemeld worden zelf. In een aantal gevallen, als het gaat om bijzondere rassen waar bij ons of de kennis ontbreekt of de doelgroep, werken wij samen met collega-stichtingen en rasverenigingen die gespecialiseerd zijn in het herplaatsen van die specifieke rassen. Zo ook in het geval van Vito, een Basset hound. Vito was bij ons aangemeld en nadat wij een intake hadden gedaan namen wij het besluit om Mieke Vollebergh van de [Stichting Basset Herplaatsen Nederland](#) in te schakelen. Via Mieke heeft Vito een hele fijne nieuwe mand gevonden.

In augustus krijgt onze hoofd huishouding, onze lieve, dove en zo goed als blinde border collie tante Poppy, voor het eerst haar crash. Vanuit het niets stort ze ineens in elkaar en krijgt hoge koorts. Bij de dierenarts aangekomen krijgt ze een stort-infuus en na een paar uur mogen we haar mee naar huis nemen waar we het infuus voortzetten. We waren net op tijd. Na een paar dagen is ze weer als vanouds. Twee maanden later gebeurt hetzelfde en werd ze intern opgenomen. Nog steeds weten we niet wat er scheelt, maar we hebben sterk het vermoeden dat Poppy last heeft van BCC (Border Collie Crash). Dit is een neurologische aandoening waarbij zware inspanningen een ineenstorting (bezwijking) kan uitlokken. Poppy wordt goed door ons in de gaten gehouden en zodra ze in elkaar zakt snellen wij naar de dierenarts om tante Poppy er weer bovenop te trekken.

Op 7 september staat huize KFAAF op haar kop door de komst van de zwaar verwaarloosde 15,5 jarige golden retriever Puk. Puk werd door haar voormalige eigenaren afgestaan omdat ze haar nog een goede oude dag gunden. Bij het zien van Puk vielen wij allemaal in een diep stilzwijgen, want nog nooit eerder hebben we een golden retriever gezien in de staat waarin Puk verkeerde. Nadat we over onze initiële schok heen waren, zijn we met 3 mensen 6.5+ uur bezig geweest om Puk uit de klitten te krijgen. Ons verhaal over Puk ging viral en binnen enkele uren was onze post meer dan 4.630 keer gedeeld, bijna een miljoen keer bekeken, hadden we 7.000+ comments en kregen we duizenden berichten binnen op Messenger. Vele mensen waren begaan met het lot van Puk. Puk werd in een klap niet alleen onze Puk maar ook jullie Puk. Nu, drie maanden later gaat het goed met onze Puk. We hebben veel opstartproblemen met Puk gehad om haar een beetje stabiel te krijgen en eigenlijk waren we, gezien de conditie waarin Puk verkeerde, in de veronderstelling dat Puk snel zou sterven. Maar ONS Pukkie heeft ons allemaal verrast en mevrouwje doet het voor haar doen en leeftijd goed. Ze slaapt veel, loopt langzaam, eet en drinkt goed en geniet vooral van de liefde die ze hier krijgt en van het gezelschap van de andere vier(drie)voeter vriendjes en dinnetjes. Ondanks dat we weten dat Puk zwaar in haar "overtijd" zit en ze een viervoeter van "de dag" is, hopen we stiekem met z'n allen dat we de 16e verjaardag in mei van Puk mogen meemaken. Wat zou dat toch fantastisch zijn ❤️. Duimen dus maar! Kort na de komst van Pukkie, kregen we begin september de vraag van twee lieve en trouwe volgers van KFAAF [Jos Bakker](#) en [Jannie Bakker Otten](#) of wij plek hadden voor een labrador en een Shih-Tzu/Lhasa Apso waarvan de mensenvriendin overleden was. Een paar

dagen later deden we de intake en namen we het besluit om als gastgezin te fungeren voor beiden. Zowel Pieter als Woezel kampten met zwaar overgewicht en moesten op een strak afvalschema komen te staan. Binnen 8 weken hadden we beiden op hun streefgewicht. Kort daarna zijn er twee bulten bij Pieter verwijderd waarvan een bult een mastceltumor bleek te zijn en de andere een vetbult. De revalidatie verliep moeizaam en Pieter begon erg mank te lopen. Na verder onderzoek bleek dat Pieter elleboog dysplasie had en last had van artrose. Gelukkig voor Pieter slaat de extra medicatie die hij hiervoor krijgt aan en loopt hij weer zoals voorheen. In de tussentijd hadden we voor Woezel een fijne kennismaking geregeld en woont hij momenteel op proef bij zijn nieuwe gezin. Als alles goed blijft gaan, waar we wel vanuit gaan, wordt hij later deze maand officieel geadopteerd. Ook Pieter is uiteindelijk, met een klein beetje vertraging, op proef naar zijn nieuwe gezin gegaan en ook hij zal later deze maand geadopteerd worden.

In september wordt ook duidelijk wat er uiteindelijk met Gillian, ons golden retriever meisje van 11 jaar, scheelt. Gillian was al langere tijd ernstig ziek en kreeg medicatie voor een chronische alveesklieraandoening. Omdat we het niet vertrouwden en we Gillian steeds verder zagen afglijden, zijn we gaan overleggen met onze nieuwe dierenarts die ons vervolgens door stuurde naar internist Jenny Buijtel. Na diverse onderzoeken, waaronder een endoscopie, kwam naar voren dat Gillian een ernstig ontstoken dunne darm, oftewel de ziekte van Crohn heeft. Na maanden van een zeer gecompliceerd behandelschema met zware medicatie, is Gillian inmiddels geheel vrij van medicatie, zit ze weer op haar oude gewicht en gaat het met haar de goede kant op.

In september hadden we ook een bijzondere herplaatsing. Een van onze adoptanten (van Jessie) [Annalies Mudde](#) kwam met de vraag of wij konden helpen bij het herplaatsen van een koe. Koe Nelly, die op een kinderboerderij stond, moest plaats maken voor jonger vee en zou naar het slachthuis gaan. Een dierenvriend kon dit niet over haar hart verkrijgen en heeft Nelly vervolgens gekocht. Echter er moest nog een nieuwe woonplek voor haar gevonden worden. In het verleden hebben wij wel vaker succesvol landbouw- en edeldieren herplaatst, dus ook deze uitdaging gingen wij aan. Onze post voor Nelly liep storm en zorgde voor veel reacties. Uiteindelijk meldde een aantal geschikte kandidaten zich en had de "redster" van Nelly het voor het uitkiezen. Nelly heeft haar nieuwe stal gevonden bij een lieve familie die meerdere hobbydieren huisvest en waar ze mag genieten van een mooie (oude) dag. Dank jullie wel lieve mensen voor jullie mooie dierenhart ❤️.

We sluiten september af met Ronin die een GVS aanval krijgt. Hierbij is er een probleem met het evenwichtsorgaan. GVS komt vooral voor bij oudere viervoeters. Na weken van misselijk zijn, onstabiel zijn en haar hoofd schuin houden krabbelt Ronin grotendeels op. Helaas kreeg ze in december weer een GVS aanval waarvan ze nog steeds herstellende is en het herstel gaat moeizamer dan bij de eerste aanval. We duimen nog even flink door voor Ronin dat ze er doorheen komt 🙏.

Net als Gillian ging het met ons golden retriever meisje Shai ook al een tijdje niet lekker. Ze lag futloos en apathisch op de grond. Ze had enkele jaren daarvoor de diagnose gekregen dat ze een te traag werkende schildklier had. Keer op keer werd er onderzoek naar gedaan en kregen we dezelfde diagnose weer. Uiteindelijk heeft onze nieuwe dierenarts ons doorverwezen naar internist Jenny Buijtel, die ook Gillian onder behandeling had. Na

diverse onderzoeken, inclusief een endoscopie, bleek dat Shai last had van de helicobacter bacterie in haar maag waardoor haar maagvlies ernstig ontstoken was en ze tegen een maagzweer aan zat. Ook haar dunne darm was ontstoken. Daarnaast had Shai last van Giardia. Net als Gillian werd Shai op een zeer complex behandelingschema gezet en ook zij is nu, na maanden, geheel vrij van medicatie en het gaat ontzettend goed met Shai. De verandering die we zien bij Shai is fenomenaal. Ze is weer de "oude" Shai, zoals ze was voordat ze apathisch en futloos op de grond lag. Voor de Giardia zijn alle vier(drie)voeters, inclusief de viervoeters van collega's, in huize KFAAF behandeld en getest om te zien of ze na de behandeling Giardia vrij waren. Dat bleek gelukkig het geval te zijn. Een viervoeter kan Giardia oplopen door het drinken van besmet water (van onder andere stilstaande watertjes, poeltjes e.d.), maar kan ook besmet worden door te drinken uit een drinkbak waarvan een viervoeter die besmet is gedronken heeft. Het is een zeer besmettelijk virus. Oktober was enigszins een "rustige" maand. Bij Valdi werd wederom een mastceltumor in zijn nek/hals ontdekt. Deze werd operatief verwijderd, maar door de plek waar de tumor zat en het feit dat ze ruim moesten snijden, was de revalidatie een lastige. We konden geen cone of opblaasbare kraag omdoen omdat dit over de wond zou schuren. Uiteindelijk hebben we zelf een soort van Mickey Mouse hoodie gemaakt en die bij Valdi omgedaan. Het heeft zeker 8 weken geduurd voordat Valdi hersteld was van deze operatie.

In oktober werd ons reuze konijn ziek. Na onderzoek bleek ze de gevreesde E. Cuniculi ziekte te hebben. We hadden al eerder twee konijnen aan deze ziekte af kunnen geven. Ondanks dat we vol ingezet hebben op medicatie om Keetje er bovenop te krijgen, hebben we de strijd alsnog verloren en hebben we Keetje in moeten laten slapen. Ook Keetje is gecremeerd en staat nu in een urn op de vensterbank naar buiten te turen. November was de maand waarin we aan het "organiseren" zijn geslagen. Het was de eerste keer dat wij een KFAAF vrienden klusdag organiseerden. Op onze oproep kregen we een aantal leuke reacties van vrienden van KFAAF die graag een handje kwamen helpen. In een dag tijd hadden we meer werk verzet dan we normaal met de vaste collega's aankunnen. [Moeke Tepper](#) (Margot), [Claudia Senders](#), [Revi de Jong](#), [Lon](#), [Prissilla Meyer](#), [Wenche Weijn](#), [Syl Koetje](#), [Jolien Kolber](#), [Edwin Nijhof](#), de Lange, Florence en Gerrit: nogmaals een dikke dank je wel voor jullie helpende hand.

Net als voorgaande jaren hadden we voor Sinterklaas wederom de Sint-KFAAF actie in petto en zijn we in november met de voorbereidingen daarvoor aan de slag gegaan. De zakken die we gemaakt hadden, dit keer met echte viervoeter pepernotenblafkoekjes, gingen als warme broodjes over de toonbank. De opbrengst van de Sint-KFAAF actie komt geheel ten goede aan de dieren van KFAAF, inclusief de herplaatsertjes. Een dikke dank je wel aan iedereen die een (of meerdere) Sint-KFAAF zak heeft afgenomen.

In december verwelkomden wij ook negentien tokkies in huize KFAAF, of beter gezegd achttien tokkies en een kukelekuh, meneer haantje de voorste. Deze nieuwe huisgenoten gaan zorgen voor het verspreiden van de mest op het land en zorgen voor een hoop vrolijk gekakel, al zijn Juul en Jelle het nog niet helemaal eens met de nieuwe buurtjes. December stond ook in het teken van het verder in orde maken van de weilanden van de boerderij- en edeldieren en het inrichten van een verzamelstal zodat de dieren een vrije keuze kregen in het wel of niet overnachten in een warme stal. Zo zijn er in de laatste week van december nog 5 landschappelijke hekken gemaakt die zorgen voor een betere logistieke doorloop van het KFAAF terrein.

Zoals jullie kunnen lezen is 2019 een veelbewogen jaar geweest met veel mooie, maar ook veel verdrietige momenten. We hebben veel gelachen en ook de nodige tranen gelaten. Met een mooie groep mensen zetten we ons dag en nacht in voor de zorgdieren van KFAAF. Daarnaast proberen we ook dieren die wij aangeboden krijgen en die herplaatsbaar zijn te voorzien van een nieuwe gouden mand en for-ever home. We herplaatsen geen honderden dieren op jaarbasis (dit ook niet onze doelstelling), maar de dieren waar we ons voor inzetten, daar zorgen we van A tot Z voor. We kunnen soms de vraag niet aan, maar proberen altijd mee te denken in het vinden van oplossingen. Op deze manier hebben we achter de schermen nog veel meer dieren geholpen bij het vinden van een nieuw thuis via collega stichtingen en collega dierenvrienden dan jullie kunnen lezen op deze pagina. Wat veel mensen wellicht niet weten is dat we dit werk niet fulltime doen. Ja, KFAAF gaat 24/7, 365 dagen per jaar door want we leven tussen, samen en met de dieren. Maar naast KFAAF hebben een aantal mensen die betrokken zijn bij de stichting nog een fulltime baan en wordt het werk allemaal op vrijwillige basis gedaan. Dit alles met ontzettend veel liefde en passie voor de dieren.

KFAAF zou KFAAF niet zijn zonder de support van jullie, onze lieve volgers, oftewel onze vrienden van KFAAF. Wij kunnen dit "werk" niet doen zonder jullie steun en hartverwarmende enthousiasme waarvoor wij jullie een hele diepe buiging en een hele dikke dank je wel geven. Jullie zijn echt allemaal toppers 🥰❤.

Namens alle collega's en het bestuur van KFAAF wensen wij jullie veel dierenliefde voor 2020 toe. We hopen samen met jullie ook dit jaar weer ons mooie en dankbare werk voort te kunnen zetten.

~ Their world, we just live in it ~